

μᾶς ἐμποδίσουν· ἀλλὰ σκέπτομαι πῶς νὰ τοὺς διαβῶμεν, καὶ αὐτούς· νομίζω ὅτι εὗρον τὸν τρόπον· θὰ τοὺς διαβῶμεν κατακέφαλα καὶ ἐπὶ τῶν ἱππῶν μας. Γειάσας παιδιὰ!

Ὁ ἀβλαρχεύων Χαδζηπέτρος.

Ἡ μακαρίτης ἐφεδρεία καὶ ἡ ψυχὸρραγοῦσα ἐπιστρατεία συνετέλεσαν διὰ πολλοὺς σκοποὺς, πλὴν ἑνός, τοῦ καθαρῶς πολεμικοῦ. Ἐκ τῶν πολλῶν αὐτῶν θὰ ἀναφέρω τὸν σκληρὸν ἐμπορὸν Λάμπρον ἰδρύσαντα ἐργοστάσιον δι' αἵματος ἐκ τῶν κερδῶν τῆς γαλέτας, τὸν Ἐμποροράπτην Λαμπίην παραγωγελιοδότην κανονίων, τὸν τότε διδάσκαλον Τσακίρην μεταμορφωθέντα εἰς ὁπλάρχην, ὅλους τοὺς Βουλευτὰς πετσωθέντας, πολλοὺς ἀξιωματικοὺς ἐπιμελητὰς φαγόντας κριθὰν, ἄχυρα καὶ ζωντανὰ ἄλογα, τὸν κ. Μπούμπουλην συγχρωτισθέντα μὲ τὸν κ. Jehenne, μέχρι τοῦ ν' ἀπορῇ κἄνεις ποῖος εἶναι ὁ μεσίτης καὶ ποῖος ὁ ὑπουργός, καὶ χίλιους ἄλλους φανεροὺς καὶ μυστικούς.

Εἷς καὶ μόνος σκοπὸς ἔμεινεν ἀνεκτέλεστος καὶ ἰδοὺ καὶ αὐτὸς τῶρα ἐν ἐνεργείᾳ.

Ὁ σκοπὸς τῆς Ἐπιστρατείας ἦρθη, ἀλλὰ τὰ ὑπουργικά φύλλα διατείνονται ὅτι δὲν πρέπει ν' ἀπαλλαγῶσιν οἱ Ἐπιστρατοί, ἕως ὅτου περιοδεύῃ ὁ Βασιλεὺς.

Ὡστε ὅχι μόνον ὁ Βασιλεὺς εἶναι ἐν περιοδείᾳ, ἀλλὰ καὶ ἡ δυστυχὴς Ἐπιστρατεία μας, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ἐνῶ ἐκεῖνος (ὁ Βασιλεὺς) τρώγει, αὐτὴ (ἡ Ἐπιστρατεία) τρώγεται.

Ἄν οἱ τῆς ξηρᾶς ἀξιωματικοὶ τρώγωσιν, ἄχυρα, κριθὰν καὶ ἄλογα, οἱ τῆς θαλάσσης τραγανίζουσι ὀρεκτικώτατα τραπεζοσκευὰς, ἀργυρὰ καὶ κρυστάλλινα σκεύη, στρωμνὰς ἀνακλιντῶν καὶ ἐξαίρετα ἐκ λινοῦ ὑφάσματος τραπεζομάνδουλα.

Ἄ! ἑλληνικὴ στόμαχε! διὰ σὲ πρέπει νὰ εὗρεθῇ νέα γαστρονομική.

Ἐστεφανώθη τὸ ρεζιλίκι τοῦ ἑλληνικοῦ ζητήματος ἀποδειχθέντος ἐκ τῆς ἀλληλογραφίας Στεφάνου Ξένου καὶ Α. Δημητρίου (ἡ Κουμουνδούρου) ὅτι εἰς τὸ ζήτημα αὐτὸ ἔλαβε μέρος καὶ ὁ κοκκινόθριξ πιθηκόμορφος ἀντίπαλος τοῦ Δάρβιν καὶ ὑφηγητὴς τῆς θεολογίας κ. Σούγγρας.

— Ποῖος;

— Καλὲ ὁ Σούγγρας!

Εἷς τὸν θαυματοποιὸν *Τηλέγραφον* εἶδομεν χθὲς καὶ νέον θαῦμα, ἀνταποκριτὴν τοῦ ἐκ Σμύρνης γράφοντα ἀπὸ 99 Αὐγούστου.

ΔΗΜΟΤΙΚΑ.

Τὰ μέλη τῆς βασιλικῆς ἐταιρίας τοῦ Ἐδιδμοῦργου ἤκουον πρὸ ὀλίγων μηνῶν, ἐκ τῶν ἀναπαυτικῶν τῶν ἐδρῶν, ἀναγινωσκομένην σπουδαιοτάτην ἀνακοίνωσιν τοῦ K. John Aitken ἐπὶ τῆς αἰτίας τῆς ὀμίχλης.

Κατὰ τὸν φυσικὸν τοῦτον τοῦ Ἐδιδμοῦργου δὲν ὑπάρχει ὀμίχλη ἀνευ κόνεως, ἢ ἄλλως, ἢ κόνις εἶναι ἡ αἰτία τῶν ὀμίχλων. Ἐκαστος κόνκος κόνεως, εὐρισκομένης μετεώρου ἐν τῇ ἀτμοσφαίρᾳ, χρησιμεύει ὡς κέντρον πέριξ τοῦ ὁποῦ συμπυκνοῦνται οἱ ἐν αὐτῇ ὑδατῶδεις ἀτμοὶ, σχηματίζοντες οὕτω τὴν ὀμίχλην.

Ἄπαντα τὰ μέλη παρεδέχθησαν ὡς φυσικωτάτην τὴν ἐξηγήσιν ταύτην πεισθέντα ἐκ τῆς λογικότητος τῶν ἐν τῇ ἀνακοίνωσει ἐπιχειρημάτων καὶ μάλιστα τοῦ ἐξῆς πειράματος τοῦ ὁποῦ δὲν κρίνω ἀκατάλληλον ν' ἀναφέρω χάριν πολλῶν φυσιολογούντων, μηδεμίαν λαβόντων γνῶσιν τῆς σπουδαιοτάτης ταύτης μελέτης.

★

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

Τὸ βασιλικὸν ὥρολόγιον τῆς Μητροπόλεως ἔκρουε τὴν ἑνδεκάτην τῆς νυκτός, τὸ Ἐβλίνειον τῆς Ἀγορᾶς τὴν δωδεκάτην καὶ τὸ τῆς πλατείας τῶν Ἑρώων τοῦ Ψυριοῦ τὴν δεκάτην καὶ κἄτι.

Καὶ τὰ τρία πηγαίνουν μὲ τὴν καμπάνα, ἥτις κτυπᾷ μὲ τὴν σημαία τοῦ ἀστεροσκοπείου, ἥτις πάλιν ὑψοῦται μὲ τὴν *μερουδιάναν*.

Τὴν ὥραν ταύτην τῶν ὥρων ἀμαξὰς τις σταματᾷ πρὸ τυπογραφείου πρωϊνῆς τιнос ἐφημερίδος.

Δύο νέοι κατέρχονται αὐτῆς τεθλιμμένοι καὶ μὲ τὰ μανδύλια στὸ χερί· βρεῖα λύπη πιέζει τὴν καρδίαν αὐτῶν.

— Ἡμπορεῖτε, παρακαλοῦμεν, νὰ μᾶς τυπώσετε ἕνα νεκρόσημο; ἐρωτῶσι τὸν τοῦ τυπογραφείου ἀρχιεργάτην, ὅστις παρέστη ἐνώπιον αὐτῶν σοβαρῶς μὲ τὸ πουκαμισάκι, μουτζουρωμένος τὴν μύτη καὶ τὰς χεῖρας.

— Τέτοια ὥρα; . . . Σταῦρο, φωνάζει ἐντούτοις ὁ τυπογράφος, σκουπίζων τὰς χεῖρας ἐπὶ τοῦ πανταλωνιοῦ του· Σταῦρο, θὰ ἀδείασῃ τὸ πιεστήριον ἀπόψε; Οἱ κύριοι ἀπ' ἡδῶ θέλουν ἕνα νεκρώσιμον.

Ὁ Σταῦρος, ὁ πιεστής, δεῦτερος μουτζούρης καὶ ἀνα-

σκουμπωμένος ὡς χασάπης μέχρις ἀγκῶνων ἀπαντᾷ σοβαρώτερον τοῦ ἀρχιεργάτου.

— Ἄμ δὲν τὰ ξέρεις; ἔχουμε ἀπάνω τὴ φόρμα . . .

— Τέλος πάντων, δὲν μπορεῖ νὰ γίνη κάμμιὰ οἰκονομία; ἐρωτῶσιν οἱ προσελθόντες ἐν στενοχωρίᾳ.

— Μὰ, τί νὰ σᾶς ποῦμε; Ὅ,τι καὶ ἂν σᾶς ποῦμε θὰ σᾶς γελάσουμε. . .

— Καὶ τὸ δυστύχημα εἶναι, ὅτι τὸ θέλομεν πολὺ πρωτὶ εἶναι ἀνάγκη . . . Ἀπέθανε ἄνθρωπος. . .

— Βτοῖ αἱ; . . . Μὰ δὲν θὰ βρῆτε πουθενὰ κατὰ τὴν ὥρα ποῦ τὸ θέλετε. . . Πρέπει νὰ σηκώσωμε φόρμα. . .

Σκοτοῦρες. . . Εἰρέτε τί δυσκολίαις; . . . Θὰ ξέρετε δὲ ἀπὸ φόρμας, καὶ περιττό. . .

— Θὰ πληρώσωμε. . .

— Ὅχι δὲ γι' αὐτὸ, δὲν εἶναι γι' αὐτό. . . Αὐτὸ ἐννοεῖται. . . ἀλλὰ . . . δηλαδὴ. . .

— Ὅπως καὶ ἂν ἔχη, θὰ μᾶς κάμετε αὐτὴ τὴ χάρι. . . ἔξερετε, ἀπέθανε ὁ ἀδελφός μας Πυρπιρῆς. . .

— Ὁ Πυρπιρῆς; . . . Βρὲ τὸν μακαρίτη! Τὸν γινώρισε, Σταῦρο; . . . Δὲν ξέρεις τί λαμπρὸς ἄνθρωπος. . . Βίχαμε ἀκούσει τόσα δι' αὐτὸν καλὰ. . . Πολὺ καλὸς ἄνθρωπος! . .

Τὸν δυστυχῆ! . . Καὶ ἀπὸ τί πέθανε; νὰ ἔχομε καὶ καλὸν ἐρώτημα;

— Τύφο κοιλιακό, καὶ γιὰ λίγες μέραις. . .

Ὁ κ. Aitken λαμβάνει δύο μεγάλα δοχεῖα· τὸ πρῶτον πληροῖ ἁέρος καθαρισθέντος, διυλισθέντος διὰ βάρβακος· τὸ δὲ δεύτερον ἁέρος κοινού. Ἐάν τις εἰσάξῃ ῥεῦμα ὕδατος εἰς ἕκαστον τούτων, θὰ παρατηρήσῃ, καὶ ὄχι ἄνευ ἐκπλήξεως, ὅτι εἰς τὸ δοχεῖον τὸ ἐμπεριέχον τὸν διυλισθέντα ἁέρα, ἡ διαφάνεια μένει τελεία, ἐνῶ εἰς τὸ δοχεῖον τὸ ἐμπεριέχον κοινὸν ἁέρα, ὁ ἀτμός σχηματίζει νέφος τι μὴ διαυγές, ἀληθῆ ὁμίχλην.

*

Εἰς πάντα ἤδη ἐγείρεται ἡ ἀπορία, πῶς ἐν Ἀθήναις, ὅπου ἡ κόνις μᾶς τυφλώνει καὶ πνίγει καθ' ἑκάστην, αἱ ὁμίχλαι εἶναι σπανιώταται; Μετὰ πολυήμερον ἐξέτασιν τοῦ φαινομένου τούτου συνεπέρανα ὅτι ἡ κόνις τῶν Ἀθηναίων εἶναι ἐντελῶς διαφορετικὴ τῆς τῶν ἄλλων πόλεων, σύγκριται δηλαδὴ ἀπὸ ἄλλα συστατικά ἢ, διὰ τὰ ὁμιλήσω καθαρώτερον καὶ εἰλικρινέστερον, ἡ κόνις τῶν Ἀθηναίων οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἢ αἰωρούμενα ὑποχωρηματίδια, ἔχοντα τὴν ιδιότητα ν' ἀπορροφῶσι τοὺς ὕδατους, καὶ γενόμενα οὕτω βαρύτερα νὰ πίπτωσι πάλιν ἐπὶ τῆς γῆς ἢ τῆς κεφαλῆς τῶν κατοίκων.

*

Πιθανόν τινες νὰ παραλληλίσωσι τὴν ἐξήγησίν μου ταύτην μετὰ τὴν τοῦ κ. Πύργου, ὅστις, ἐν γαστρονομικῇ ἐξάψει, ἀπέδωκε τὸν πρό τινων ἡμερῶν ὑπερβολικὸν καύσωνα εἰς τὴν πρὸς βορρᾶν ἐμφάνισιν κομητῶν. Ἐγὼ ὅμως ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ ἐμμένω εἰς τὴν ἐξήγησιν ταύτην καὶ νὰ προσηλυτίσω καὶ ἄλλους μέχρις οὗ ἄλλος τις, ἔστω καὶ ὁ μικροσκοπὸς Δελιγιάννης, μὲ ἀποδείξῃ σφάλλοντα.

Ἐως τότε θὰ ἐξακολουθῶ θεωρῶν καὶ τοῦτο ὡς νέαν μαρτυρίαν τῆς ἐπιπολαζούσης ἀκαθαρσίας καὶ ἐπομένως τῆς ἀδρανεῖας τῆς κομποφίλου ταύτης δημοτικῆς ἀρχῆς.

* *

— Ἔτσι αἱ; . . . Βρὲ τὸν δυστυχή. . . . Αὐτὸς ὁ τύφος, ἀδελφε, πάει νὰ ῥημάξῃ τὸν κόσμον. . . Φοβερὸ πρᾶγμα. . .

— Τρομερὸ! . . . Λοιπόν;

— Λοιπόν, τί θὰ κάμωμε, χάριν τοῦ μακαρίτου θὰ τὸ κάμωμε, θὰ σᾶς τυπώσωμε, . . . μετὰ μεγάλη μας θυσία. . .

— Εὐχαριστοῦμε. . . Καὶ λεπτὰ, παρακαλοῦμε;

— Διὰ τοὺς κυρίους ἕνα εἰκοσιοκτάρικο μόνον, . . . αἱ Σταῦρο!

— Μὰ, νὰ μὴ ἦταν ἡ φόρμα. . . .

— Ἐνα εἰκοσιοκτάρικο ἀναθεῶσιν οἱ τοῦ ἀποθανόντος ἀδελφοί, ἕνα εἰκοσιοκτάρικο! γιὰ ἕνα νεκρώσιμον!

— Σᾶς βεβαιούμεν, ὅτι τέτοια ὥρα ἴλιγα σᾶς πέρνομε.

* Ἀν πᾶτε ἄλλου, (καὶ δὲν θὰ βρῆτε πουθενά), μὴ ῥωτᾶτε. . . Ἔρεστε μερικοὶ τυπογράφοι δὲν ἔχουν τὸ θεό τους.

— Μὰ δὲν εἶναι σὰν πολλὰ;

— Φθεινὰ μάλιστα, πολὺ φθεινὰ. . . Ῥωτᾶτε ἐμᾶς. . .

— Ὅριστε τρία τάλληρα. . .

— Ἄ μπά! μπά! δὲν γίνεται. . . θὰ σηκώσωμε φόρμα.

— Ἐλα τώρα. . . Ἄλλοτε σᾶς ἱκανοποιούμε καλλίτερα.

— Τέλος πάντων, διὰ τὸν συχωρεμένο, βάλτε ἕνα φράγκον ἀκόμη διὰ τὸν μελανωτή.

— Νὰ καὶ πενήντα λεπτὰ, νὰ τὰ μοιράσωμε, γιὰ νὰ μὴ μαλλώνωμε. . . Μὰ πολὺ πρῶτ', παρακαλοῦμε.

— Μὴ σᾶς μέλλει, σὲ μισῇ ὥρᾳ εἶναι ἔτοιμον. . . δη-

Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἐδημοσιεύθη ἐν ταῖς ἐφημερίσιν ὅτι εἰς τὸ Βραχάμι ἤνοιξέ τις τὸ ὑδραγωγεῖον διοχετεύσας ἐκεῖ τὰ ὑετία ὕδατα καὶ ὅτι ὁ κ. δήμαρχος μόλις πληροφορηθεὶς τοῦτο ἀπὸ τοῦ χρώμα τοῦ ὕδατος διέταξε, ἀφοῦ πρῶτον ἐπρεσβενάρισε τοὺς ἀρχαιολόγους περὶ τοῦ γεγονότος, νὰ ζεύξωσι τὸ ἄρμα του· τρέξας δὲ ἐπὶ πολλὰς ὥρας ἀνεκάλυψεν ἐπὶ τέλους en furetant Μόσχον τινὰ αἷτιον τούτου.

Ἡ καθαριότης λοιπὸν τοῦ ὕδατος ἡ ὑγεία δηλ. τῶν κατοίκων εὐρίσκεται εἰς χεῖρας τοῦ ἐνὸς Μόσχου καὶ τοῦ ἄλλου ὁδοντοῦατροῦ. Οἱ δὲ ὑδραυλικοὶ (;) τοῦ δήμου μας τέ μέτρα ἔλαβον πρὸς μὴ ἐπανάληψιν τούτων;

*

Εἰς ὅλας τὰς εὐρωπαϊκὰς πόλεις οἱ διευθύνοντες τὸ ὑδραυλικὸν τμήμα τῶν δήμων εἶναι μηχανικοὶ ἐξεληθόντες ἀπὸ γνωστὰς σχολὰς, μηχανικοὶ οἵτινες κατέγειναν ἐπὶ πολὺ εἰς τὸν κλάδον τοῦτον.

Ὁ ἐπισκεπτόμενος ἤδη τὴν Δημαρχίαν Ἀθηναίων, μετὰ τὴν παραίτησιν τοῦ εἰδικοῦ ὅπως δήποτε περὶ τὰ ὑδραυλικά κ. Κορδέλα, θὰ ἀναγνώσῃ ἐπὶ θύρας τινος ἐν τοῖς ὑπογεῖοις «Γραφεῖον ὑδραυλικῶν». Halte-là! Ὁμῇ καφὲ καὶ κρότος ναργιλέ θ' ἀκουσθῇ. Μὴ προχωρῇ. Μὴ ζητῇ νὰ εἰσέλθῃ, διότι οἱ ἐντὸς συσκέπτονται! Συσκέπτονται! Συσκέπτονται περὶ διοχετεύσεως τοῦ Δουνάβεως καὶ τοῦ Νείλου εἰς τὰς Ἀθήνας, περὶ τοποθετήσεως τῶν ἀχρήστων τῇ Μπούμπουλῃ τηλεβόλων εἰς τὸ Πεντελικόν, ὅπως πυροβολοῦντες ἀκαταπαύστως προξενήσωσι βροχάς, περὶ διυλισμοῦ ὅλης τῆς Ἀττικῆς ἀτμοσφαιράς πρὸς ἐξάλειψιν τῆς ἐπιδημίας καὶ τέλος περὶ χιλίων ἄλλων σπουδαίων ζητημάτων, ἀφίνοντες εἰς αὔριον τὴν φροντίδα τῆς καθαριότητος τοῦ νῦν ὑπάρχοντος ὕδατος.

Τοιοῦτοι κατὰ προσέγγισιν οἱ ἐντὸς ὑδραυλικοί.

*

λαδὴ ὡς ποῦ νὰ σηκώσωμε τὴ φόρμα. . . . Γιὰ τῆς διορθώσεως, ἐννοιά σας, τῆς κάμομε μ'εῖς. . .

Μεταξὺ τῶν τυπογράφων μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν ἀδελφῶν τοῦ ἀποθανόντος:

— Τί βλακεία ποῦ δαίρνει τὸν κόσμον ὁ δὴ στὴν Ἀθήνα

— Τοὺς τὰ ζουπήσαμε τὰ τρία! Μακάρι νὰ πέθεναν καὶ αὐτοί.

Μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν τοῦ ἀποθανόντος:

— Πάμε τώρα νὰ βγάλωμε τὰ μάτια τῶν δυὸ ταλλήρων ποῦ οἰκονομήσαμε. Λὲς νᾶν ὁ Φιξ ἀνοικτός;

— Τί θέλουμε στοῦ Φιξ; Δὲν πᾶμε στὴς Λίζας ποῦ εἶναι ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὴν Δημαρχία; Εἶδες ἐκεῖνη τὴν Μπιμπή. Τάκος τὸ διαλοκόρισσο.

— Δὲν ἔχουν ὅμως μπύρα καλὴ, καὶ γδαίρνουν κιόλας.

— Μπύρα; ὦχ ἀδελφε; Σάματις πᾶμε ἡμεῖς τώρα γιὰ τὴ μπύρα. Νά! νὰ σφίξῃ κάνεις λίγο κάνένα χέρι, νὰ τοιμπίσῃ τίποτα. . . Τράβα ἀμαξά στὴ μπύρα τῆς Δημαρχίας.

Ἄμαξᾶς καθ' ἑαυτὸν φιλοσοφῶν:

— Πᾶν νὰ πιοῦν, φαίνεται, οἱ ἄνθρωποι εἰς ὑγείαν τοῦ πεθαμένου. Τί γίνεται, σὲ τοῦτο τὸν ψεύτικο κόσμον! . . .

Τὴν πρῶταν μεταξὺ τῶν διαβατῶν πρὸ τῆς γωνίας τοῦ φωτογραφείου Μωραΐτου:

— Κᾶτι πολλοὺς εἶχαμε πάλι σήμερα. Γέμισαν, ἀδελφε, οἱ τοῖχοι νεκρώσιμα. Πάμε νὰ ξεκληρισθοῦμε!

Ἡ δὲ Δημαρχία ἡ γνωρίζουσα τοὺς μισθωτοὺς τῆς ὑδραυλικῆς, οὐδέποτε ἐσκέφθη νὰ μορφώσῃ δι' ἐξόδων τῆς νέου καταλλήλου διὰ τοιαύτην ἀναγκαιοτάτην ὑπηρεσίαν· ἡ δὲ οὐκ ἐπέρασε κατὰ νοῦν νὰ πράξῃ τοιοῦτόν τι ἐψήφισε τὴν ἀποστολὴν νέου μὲ πεντηκοντάδραχμον ἢ ἑκατοντάδραχμον μηνιαίαν μισθοδοσίαν καὶ ἄγνωστον διὰ πόσον χρόνον, ὅπως σπουδάσῃ τὴν Μηχανικὴν ἐν Εὐρωπαϊκῇ σχολῇ!

Τί ὑποθέτετε ὅτι θὰ κάμῃ αὐτὸς ὁ νέος; Πῶς θ' ἀγοράσῃ τὰ χρήσιμα διὰ τὴν σπουδὴν του; Πῶς θ' ἀποφασίσῃ νὰ μείνῃ ἐν τῷ ψυχρῷ του δωματίῳ ὅπως μελετήσῃ, ἀφοῦ οἱ φλύαροι ὀδόντες του ἀρχίζουν τὸ λακρινί; Καὶ ἐπὶ τέλους μὲ τί ὄρεξιν θ' ἀκολουθήσῃ τοὺς καθηγητάς, ἀφοῦ κατὰ τὰς παραδόσεις ὁ gorgnon στόμαχός του ῥητορεύει καὶ αὐτὸς διὰ γουργουρισμῶν, ζητῶν νὰ πείσῃ τὸν κύριόν του περὶ τῆς ἀληθείας τῆς ἀλγεβρικής ταύτης ἐξισώσεως: κρέας ἵππειον + ἄρτος — ζωμός — beef — steak = 50 λεπτά + διάρροια + καχεξία + τεμπελία;

Ἡ Δημαρχία στέλλουσα ὑποτρόφους μὲ τοιοῦτους μισθοὺς εἶναι ὥς νὰ τοῖς λέγῃ «Πηγαίνετε ὅπου διάβολο-θέλετε, κάμετε ὅ,τι διάβολο-θέλετε, ἀλλὰ μὴ σπουδάσητε τίποτε, μὴ καταγείνητε εἰς τίποτε, γενομένη οὕτω αἰτία τῆς ἀπώλειας νέων τινῶν καὶ ἀρκετῶν χρημάτων.

*

Ἐδραυλικὸς ξένος ἐπιστήμων μὲ ἐπαρκῆ μισθὸν μεγάλως θέλει ὠφελεῖν τὴν πόλιν κανονίζων τὰ τῆς διανομῆς καὶ τῆς καθαριότητος τῶν ὑδάτων καὶ φροντίζων συνάμα πρὸς ἀνεύρεσιν ἄλλων.

* *

Ἐπειδὴ πολλοὶ ἐθεώρησαν τὴν ἐν τῷ παρελθόντι φύλλῳ ἀνάλυσιν τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος ὡς ψευδῆ καὶ ἀποκύη-

μα φαντασίας, κρίνω καλὸν ν' ἀναφέρω τὸ πείραμα τὸ ὁποῖον μὲ ἤγαγεν εἰς τὸ συμπέρασμα ἐκεῖνο.

*

Θέτετε ἐντὸς ὑελίνου φιάλης 110 γραμμάρια ἀθηναϊκοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος. Λαμβάνετε, ἀποκόψαντες γνωστὴν εἰσαγγελικὴν ρίνα, τῆς ὁποίας ἀφοῦ πρῶτα εὗρητε τὸ βάρος 577 γραμ. εἰσάγετε μετὰ προσοχῆς ἐντὸς τῆς φιάλης. Μετὰ διήμερον ἐκεῖ διαμονὴν τὴν ἐξάγετε καὶ ζυγίζοντες ἐκ δευτέρου θέλετε εὗρετε αὐτὴν 584 γραμ.

Ἐπειδὴ εἶναι γνωστὴ ἡ ἀπορροφητικὴ δύναμις τοῦ σώματος τούτου, ὡς ἡ τῆς ποτάσης ἀπορροφώσης τὸ ἀνθρακικὸν ὀξύ καὶ ἄλλων ἄλλα, ἐξάγετε τὸ ἀναμφισβήτητον συμπέρασμα ὅτι εἰς 110 γραμ. ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος τῶν Ἀθηνῶν ὑπάρχουσιν 7 γραμ. acide merdique.

*

Ἐκ τοῦ μέγοντος ἀφοῦ ἀφαιρέσητε, κατὰ γνωστὸν τοῖς πᾶσι χημικοῦ κανόνα, ἕκαστον τῶν ἄλλων σωμάτων, εὐρίσκοντες τὸ βάρος ἑκάστου, θὰ μείνωσιν ἐν τῇ φιάλῃ κραυγάζοντες οἱ ἐπικήδαιοι τοῦ Φιλήμονος καὶ οἱ Hypopetates de vieux. Τὰ δύο ταῦτα σώματα, ἀποτελέσματα ἀπεριόριστου φλυαρίας καὶ βάρους 1 καὶ 1)7 γραμ. πνίξατε ἐντὸς τοῦ λάρυγγος τοῦ κ. Κ. . . . τακτικοῦ ἀκροατοῦ τοῦ ῥητορος. Ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος θὰ πεισθῇτε ὅτι ταῦτα εἶναι ἐν τῇ αὐτῇ σχέσει ἐν ἡ καὶ 1 πρὸς 2)7.

Ἡλίου.

— — —

— Ποιὸς πέθανε, παρακαλῶ, κύριε;

— Ποιὸς πέθανε; Καὶ ποιὸς ἔμεινε ζωντανός, δὲν ῥωτᾷς καλλίτερα; Δὲν ἀκοῦς;

ΚΗΔΕΙΑ

Μετὰ πολυόδεινον καὶ δαπανηρὰν ἀσθένειαν ἀπεβίωσε χθὲς περὶ λύχνων ἀφ᾽ ὃς ὁ προσφιλέστατος σύζυγος, πατὴρ καὶ ἀδελφός κύρ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΥΡΡΙΠΗΣ

ἔτων 12

παθὼν τῆς ἐπιδημίας θύμα. Τούτου ἕνεκα παρακαλοῦνται οἱ συγγενεῖς καὶ φίλοι πάντες ἀνεξαιρέτως, ἵνα εὐαρεστούμενοι, ὅπως συναδεύσωσι τὴν ἀποφορὰν αὐτοῦ, γενομένην ἐκ τῆς οἰκίας του, ὁδὸς Ἀνώνυμος ἀριθ. 45. Σήμερον.

Οἱ γονεῖς

Ἡ σύζυγος

Ὁ πατὴρ Οἱ ἀδελφοί.

Τὴν αὐτὴν πρωτὰν ἐν τῷ τυπογραφείῳ μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν τοῦ ἀποθανόντος καὶ τοῦ ἀρχιεργάτου:

Οἱ ἀδελφοὶ εἰσερχόμενοι βιαίως καὶ ἐν ὀργῇ.

— Βρὲ ἀδελφὲ, τί μακαριαλίκια εἶναι αὐτά; Σεῖς πεθάνατε τὸν ἄνθρωπο καὶ πεινάσμενο.

— Τί τρέχει; τί εἶναι;

— Τί εἶναι; καὶ τί δὲν εἶναι; Τί πράγματα εἶναι αὐτά; Τί πρόγραμμα; Ἀκοῦς ἐκεῖ, δαπανηρὰν ἀσθένειαν; νὰ γράψετε δαπανηρά! Καὶ τί τοῦ μέλλει τοῦ ἄλλου, ἂν ᾔται, ἢ δὲν εἶναι δαπανηρά;

— Δαπανηρά; Ποῦ τὸ λέει;

— Νὰ, ὁρίστε! Ὁδυνηρά, ὄχι δαπανηρά, γιὰ κοροϊδλίκε τὸ γράφατε τάχα;

— Βρὲ τὸν μασκαρά! Ἐκεῖνος ὁ τυφλοπόντικος ὁ στοιχειοθέτης τὰ ἔκαμε ὅλα.

— Ποιὰ ὅλα, ἂμ' αὐτὸ τὸ φοβερό, τὸ τρομερό, τὸ ἀποτρόπαιο, νὰ γράψετε σύζυγο καὶ πατέρα δώδεκα χρόνων: . . . Ποῦ ἤκουσθη ποτὲ αὐτό;

— Δώδεκα χρόνῳ! Διάβολε. . . Ἄ ἄ, ξέρετε τί συνέβη; Εἶναι τυπογραφικὸν λάθος, ἀλλ' ἐγνωρίζεται. Τὸ 12, πᾶσι στὸν ἀριθμὸ τοῦ σπιτιοῦ, καὶ τὸ 45 στὰ χρόνια τοῦ μακαρίτη. Ἄ ἐγνωρίζεται εὐκόλα!

— Καὶ τοῦτο ἴδω; τὸ παθὼν τῆς ἐπιδημίας θύμα;

— Παθὼν; . . . παθὼν. . . Ἄ, ἄ. . . Παθὼν θὰ εἶναι, αἱ;